

си да сключватъ търговски сдѣлки нито за себе си, нито за смѣтка на други.

Съгласието на господаря се прѣдполага, ако при възлаганието на управлението на фирмата или пълномощието е знаялъ, че тия лица се занимаватъ съ горнитѣ сдѣлки, и не е турилъ условието да прѣкрати това занятие.

Управительтъ на фирмата или търговскиятъ пълномощникъ, който постѣпва противъ това правило, е отговоренъ сирѣмо господаря си за причиненитѣ загуби; при това стопанинътъ има право да счита сдѣлките, които управительтъ на фирмата или пълномощникътъ е сключилъ за своя смѣтка, като да сж сключени за негова (на стопанина) смѣтка.

Горнитѣ прѣдписания важхтъ и за помощниците.

Чл. 59. Правото на стопанина, съ силата на което той въ случаитѣ, прѣдвидени въ прѣдидущия членъ, може да счита сдѣлката за сключена за негова смѣтка и да иска обезщетение, се просрочва слѣдъ истичанието на три мѣсеца отъ деня, въ който той се е извѣстилъ за сключението на сдѣлката.

Глава VI.

За търговскитѣ помощници.

Чл. 60. Правата и задълженията на търговскитѣ помощници, както и правата имъ за заплата и поддържане, се опрѣдѣлятъ отъ сключения за това договоръ.

Въ отсъствие на такъвъ се пазихтъ съответствующитѣ прѣдписания на специалния законъ съ долѣозначенитѣ исключения.